

DO:

Sz.P. Izabela Leszczyna
Minister Zdrowia
Ministerstwo Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa
e-mail: kancelaria@mz.gov.pl

DO WIADOMOŚCI:

1)

Sz.P. Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Ul. Wiejska 10,
00-902 Warszawa
e-mail: listy@prezydent.pl

2)

Sz.P. Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów
al. Ujazdowska 1/3,
00-583 Warszawa
Tel: 222-500-151
e-mail: kontakt@kprm.gov.pl

3)

Sz.P. Łukasz Pietrzak
Główny Inspektorat Farmaceutyczny
ul. Senatorska 12
00-082 Warszawa
e-mail: gif@gif.gov.pl

4)

Sz.P. Anna Ścibisz
Naczelna Izba Lekarska
ul. Jana III Sobieskiego 110
00-764 Warszawa
e-mail: sekretariat@nil.org.pl

PETYCJA

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2018 r. poz. 870) składam petycję o wycofanie z rynku Polskiego produktów firm Pfizer/BioNTech. Petycja ta jest podyktowana działaniami tych firm które mogą z dużym prawdopodobieństwem być działaniami terrorystycznymi wobec lekarzy i polityków oraz wrogie wobec polskiej gospodarki.

Jednocześnie, na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, wyrażam zgodę na opublikowanie moich danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, na stronie internetowej Ministerstwa.

UZASADNIENIE

Wierzę, że działania podejmowane przez te firmy mogą stwarzać poważne zagrożenie, które należy z najwyższą uwagą rozważyć. Istnieje obawa, że ich praktyki mogą być interpretowane jako działania terrorystyczne wobec lekarzy oraz polityków, a także jako wrogie wobec polskiej gospodarki.

W świetle coraz większej liczby doniesień dotyczących nieprzejrzystości w procesie produkcji i marketingu tych produktów, konieczne jest podjęcie zdecydowanych kroków w celu zapewnienia bezpieczeństwa obywateli. Rekomenduję, aby władze publiczne oraz instytucje odpowiedzialne za zdrowie publiczne dokładnie zbadały sytuację i przeanalizowały ryzyko związane z obecnością tych produktów na polskim rynku.

Nie możemy pozwolić na to, aby działania korporacji zagrażały stabilności naszego kraju i zdrowiu jego mieszkańców. Zwracam się do wszystkich obywateli o poparcie tej inicjatywy, aby wspólnie dążyć do zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego i ekonomicznego naszej wspólnoty. Wierzę, że razem możemy wywrzeć wpływ na decydentów i doprowadzić do ewentualnych zmian w regulacjach dotyczących produktów farmaceutycznych.

W szczególności, zwracam uwagę na liczne nieprawidłowości w procesie szczepień oraz w marketingu produktów, które mogą wprowadzać obywateli w błąd i zagrażać ich zdrowiu. Z uwagi na rosnące obawy społeczne związane z bezpieczeństwem stosowania tych preparatów, a także negatywny wpływ na lokalne rynki i przedsiębiorstwa, konieczne jest podjęcie działań mających na celu ochronę zarówno zdrowia obywateli, jak i interesów gospodarczych kraju.

Wzywam do szczegółowego zbadania działań Pfizer/BioNTech oraz ich wpływu na polski rynek, z uwzględnieniem opinii ekspertów oraz głosu obywateli. Oczekuję, że odpowiednie organy rządowe podejmą niezbędne kroki, aby zapewnić bezpieczeństwo mieszkańcom Polski i integralność rynku krajowego.

W sytuacji, gdy władze mogą być narażone na presję ze strony podmiotów korzystających z tych regulacji, istnieje obawa, że odpowiedzialne podejście do polityki i realizacji interesów obywateli zostanie zepchnięte na dalszy plan na rzecz utrzymywania dominacji medialnej. Kiedy media stają się narzędziem politycznego terroryzmu, może to prowadzić do stanu, w którym przestaje istnieć pluralizm i wolność słowa, a na ich miejsce pojawia się totalitarny ustrój.

W obliczu tych wyzwań, kluczowe jest zrozumienie, jak nowe przepisy mogą wpływać na przyszłość polityki w Polsce oraz na kondycję demokratyczną naszego społeczeństwa. Wspólnym wysiłkiem należy dążyć do formułowania takich rozwiązań, które zapobiegłyby powstawaniu systemów represyjnych, a w zamian promowałyby uczestnictwo obywateli w procesach politycznych.

Przykładowo:

By nie doszło do ludobójstwa takiego, co zaszło podczas zaplanowanej pandemii w latach 2020-2022, związku z ludobójstwem, którego dokonali posłowie 9 kadencji sejmiku na Narodzie Polskim w okresie tzw. "Pandemii Covid-19", gdzie:

1. Wprowadzono przepisy, które znacznie ograniczyły dostęp do podstawowych usług medycznych, co w konsekwencji prowadziło do nieleczonych chorób i poważnych komplikacji zdrowotnych.

(Zginął prawdopodobnie tata mojej dziewczyny i tata mojego kolegi oraz ponad 250 tysięcy Polaków w wyniku tzw. "nadmiarowych zgonów", które są bezpośrednio związane z decyzjami politycznymi podjętymi przez posłów 9. kadencji Sejmu. Te tragiczne statystyki zostały poddane

analizie w ramach projektu "Norymberga 2.0", który ma na celu zbadanie odpowiedzialności polityków za konsekwencje ich działań.

Badania pokazują, że podjęte decyzje dotyczące zdrowia publicznego, w tym polityki dotyczącej pandemii, miały daleko idące skutki, które niestety przyczyniły się do znacznego wzrostu liczby zgonów. Warto zwrócić uwagę, że odpowiedzialność za te zjawiska nie dotyczy tylko systemu ochrony zdrowia, ale także szerokiego kontekstu politycznego, w jakim te decyzje były podejmowane.

Temat ten wymaga rzetelnej dyskusji oraz refleksji nad etyką i odpowiedzialnością przedstawicieli władzy. Społeczeństwo ma prawo domagać się odpowiedzi na pytania dotyczące przyczyn tak wysokiej liczby ofiar oraz działań, które mogłyby zapobiec takim tragediom w przyszłości.)

2. Przeprowadzano obostrzenia, które wpływały na zdrowie psychiczne obywateli, prowadząc do wzrostu depresji, lęków i innych zaburzeń psychicznych.

3. Przykładano zbyt dużą wagę do działań, które były niepoparte rzetelnymi badaniami naukowymi, co mogło prowadzić do nieodwracalnych skutków dla społeczeństwa.

(Posłowie partii PiS przyznali w ostatnich dniach, że doświadczali presji związanej z głosowaniami w Sejmie. Z informacji ujawnionych przez Pawła Tanajno, kandydata na prezydenta Polski, wynika, że niektórzy parlamentarzyści czuli się zmuszeni do popierania określonych decyzji rządu pod groźbą braku dostępu do funduszy z Krajowego Planu Odbudowy (KPO). Ta sytuacja wskazuje na trudności w funkcjonowaniu demokratycznych instytucji oraz na lateralne wpływy w polityce, które mogą undermować niezależność posłów. W obliczu trudnych wyzwań finansowych, jakie stają przed Polską, transparentność w procesach legislacyjnych jest niezwykle istotna, a tego rodzaju praktyki mogą budzić poważne wątpliwości co do etyki działania w sferze publicznej.)

4. Zaszły przypadki dezinformacji i manipulacji, które budziły powszechne poczucie strachu i niepewności, a w konsekwencji prowadziły do pogorszenia ogólnego zdrowia publicznego.

5. Polityka szczepień była wprowadzona bez należytej przejrzystości, co wzbudziło wątpliwości co do ich bezpieczeństwa i skuteczności, naruszając zaufanie społeczne.

(W związku z rosnącym niepokojem dotyczącym wpływu szczepionek przeciwko COVID-19, coraz więcej uwagi poświęca się ich bezpieczeństwu oraz skutkom ubocznym jakie mogą one wywoływać. Z danych przedstawionych przez Najwyższą Izbę Kontroli (NIK) oraz raportów od firmy Pfizer skierowanych do FDA wynika, że istnieją poważne obawy dotyczące wadliwości niektórych preparatów.

W szczególności zwraca się uwagę na potencjalne zagrożenia związane z podawaniem tych szczepionek, które w istocie są matrycami stymulującymi organizm do produkcji tzw. białka S. To białko, choć pierwotnie miało służyć jako element obronny w walce z wirusem, może w wyniku nieprawidłowego działania prowadzić do poważnych problemów zdrowotnych. Wiele badań sugeruje, że niepoliczona ilość Polaków może zginąć lub doświadczyć poważnych konsekwencji zdrowotnych, co jasno wskazuje na potrzebę dalszego monitorowania i oceny ryzyka związanego z tymi preparatami.

Ważne jest, by społeczeństwo było odpowiednio poinformowane o możliwych skutkach zdrowotnych i podejmowało świadome decyzje w kwestii szczepień. Należy również podkreślić potrzebę przejrzystości w dostępie do danych oraz wyników badań naukowych, które mogą pomóc w rozwianiu wątpliwości i zbudowaniu zaufania do systemu ochrony zdrowia.)

Z powyższych powodów konieczne jest przeprowadzenie odpowiednich kroków prawnych, aby zapewnić, że odpowiedzialni za te działania poniosą konsekwencje, a polski naród zostanie odpowiednio zabezpieczony przed likwidacją podstawowych praw, wolności i życia.

Sprawa toczy się w prokuraturze sygn. akt: 4313-1.Ds.728.2024 oraz sygn. akt:N2/20231002/AN

Mi to przypomina baśń „Nowe szaty cesarza” spod pióra Hansa Christiana Andersena z 1837 r. W tej opowieści cesarz, zauroczony nowymi, niezwyklejmi sukniami, nie dostrzegał prawdy – że tak naprawdę był nagi. Ludzie wokół niego, bojąc się ujawnić swoje wątpliwości, poddawali się iluzji,

jaką stworzyli rzemieślnicy. Dopiero niewinne dziecko, które krzyknęło, że cesarz jest nagi, ujawnia absurd sytuacji.

Podczas wysłuchania poselskiego 6 marca 2023 r. poruszyłem tę baśń jako metaforę dla aktualnych wydarzeń politycznych. Wiele osób, obawiających się reperkusji, milczy na temat oczywistych problemów i nieprawidłowości, które są widoczne gołym okiem. Zamiast tego preferują przyjmowanie narracji, które są wygodne, ale nieautentyczne. Tylko poprzez odwagę mówienia prawdy możemy zmienić tę dynamikę i dążyć do lepszej rzeczywistości.

Wysłuchanie poselskie w dniu 6 marca 2023 r. cytuje:

: „Szczęść Boże wszystkim. W starej książce Sun Tzu „Sztuka wojny” jest sporo opisane o tym, jak niszczyć inne narody. Wystarczy wysłać szpiegów, którzy zniszczą gospodarkę danego kraju, zanim go się zaatakuje. Po przeczytaniu tej ustawy przypomniałem sobie bajkę „Nowe szaty cesarza”. Wcześniej, jak była ustawa o dawaniu pieniędzy na TVP, czyli o abonamentach, już widać było, jak cesarz dawał pieniądze konkretnemu szewcowi. Obecna ustawa zniewala innych szewców, którzy mogliby uszyć mu lepsze szaty. Zmusza także cesarza do podejmowania złych decyzji. Dlatego proszę wszystkich obywateli o modlitwę za posłów – niech nie wprowadzają złych praw szatana, tylko niech wprowadzą prawa boże. Dziękuję.”

Z tej perspektywy zachęcam wszystkich do refleksji na temat otaczającej nas rzeczywistości. Jak często pozwalamy na to, aby nasze obawy i lęki przed krytyką hamowały nas przed ujawnieniem prawdy? Jakie iluzje przyjmujemy jako normę, gdy tak naprawdę są tylko sztucznym tworem? Pytania te są kluczowe, abyśmy jako społeczeństwo mogli stawać się coraz bardziej odpowiedzialni i świadomi.

Zważywszy na aktualną sytuację geopolityczną oraz wzrastające zagrożenia związane z ingerencją zewnętrznych podmiotów w sprawy wewnętrzne kraju, apeluję o podjęcie działań mających na celu ochronę naszej suwerenności. Niezbędne jest wprowadzenie regulacji, które będą chronić decyzje podejmowane na szczeblu rządowym i parlamentarnym przed wpływem, który może wynikać z interesów obcych państw czy instytucji.

Proponowana ustawa powinna obejmować m.in. dokładne przepisy dotyczące przejrzystości finansowej, regulacje dotyczące lobbingu oraz mechanizmy monitorujące aktywności zagranicznych podmiotów na terenie Polski. Szczególną uwagę należy zwrócić na banki oraz inne instytucje finansowe, które obecnie mogą stanowić zagrożenie dla naszej gospodarki poprzez manipulację rynkami czy stosowanie nieetycznych praktyk.

Zachowanie niezależności decyzji dotyczących polityki krajowej jest fundamentalne dla prawidłowego funkcjonowania demokracji. Dlatego apeluję do odpowiednich organów o rozważenie mojego wniosku oraz o podjęcie niezbędnych kroków w celu zabezpieczenia interesów Polski i jej obywateli przed niepożądanym wpływem zagranicznym.

Ustawa mogłaby obejmować przepisy regulujące finansowanie kampanii wyborczych oraz działalność lobbystów, co umożliwiłoby większą przejrzystość w procesie podejmowania decyzji. Ważne jest także wprowadzenie mechanizmów monitorujących, które pozwoliłyby na bieżąco oceniać wpływ zagranicznych podmiotów na nasze instytucje.

Zachowanie kontroli nad decyzjami politycznymi to fundament demokracji. Niezależność w podejmowaniu decyzji jest nie tylko kwestią bezpieczeństwa, ale również integralności i zaufania społecznego. Warto, aby wszystkie partie polityczne zrozumiały wagę tego problemu i wspólnie działały na rzecz zabezpieczenia naszej suwerenności. Ustanowienie takiej ustawy nie tylko wzmocni naszą pozycję na arenie międzynarodowej, ale również zbuduje nową jakość w relacjach między obywatelami a rządzącymi.

W obliczu narastających zagrożeń związanych z wpływem zagranicznych podmiotów na krajowe decyzje polityczne oraz gospodarcze, istnieje pilna potrzeba ochrony integralności naszej suwerenności. Wnioskowana ustawa powinna określić jasne ramy prawne, które zablokują

niepożądane działania mające na celu manipulację decyzjami polityków oraz destabilizację polskiego rynku finansowego.

W szczególności zwracam uwagę na konieczność wprowadzenia przepisów, które:

1. Zwiększą transparentność procesów decyzyjnych w sektorze publicznym, aby zminimalizować ryzyko wpływu zewnętrznego.
2. Określą odpowiedzialność prawną dla podmiotów, które będą próbowały wywierać wpływ na polskich polityków w sposób niezgodny z prawem.
3. Wzmocnią kontrolę nad zagranicznymi inwestycjami w kluczowe sektory polskiej gospodarki.

W trosce o dobro wspólne oraz przyszłość Polski, wierzę, że wprowadzenie proponowanych zmian przyniesie korzyści zarówno dla obywateli, jak i dla całej polskiej społeczności.

Od kiedy weszła w życie ustawa o abonamencie Dz.U. 2020 poz. 383; 875 i 1689, obserwujemy znaczące zmiany w sposobie wykorzystywania naszych podatków. Wiele osób zaczyna dostrzegać, że te środki finansowe są wykorzystywane w sposób, który może prowadzić do nadużyć oraz działań mających na celu terroryzowanie polityków. W związku z tym rodzi się pytanie o zasadność dalszego płacenia podatków, zwłaszcza w kontekście artykułów 115 oraz 165a Kodeksu Karnego. W kontekście ustawy o abonamencie można dostrzegać argumenty, które wskazują, że wykorzystanie podatków w sposób, który może być uznany za działanie na szkodę społeczeństwa, może prowadzić do poważnych konsekwencji prawnych.

Z tego powodu niektórzy zaczynają postrzegać płacenie podatków jako działanie narażające ich na odpowiedzialność karną, co rodzi potrzebę rewizji podejścia do obowiązków podatkowych. Równocześnie ważne jest, aby szeroko dyskutować o tym, w jaki sposób nasze pieniądze są wydawane i czy rzeczywiście służą dobru publicznemu czy jedynie interesom władzy. Warto, aby każdy obywatel zastanowił się nad swoją rolą w tym procesie oraz nad tym, w jaki sposób może wpłynąć na zmianę obecnej sytuacji.

Od dnia 20.03.2020r., (ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA z dnia 20.03.2020r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii) - wprowadzono w Polsce stan epidemii.

Jak wiadomo stan ten został odwołany zdnem 16.05.2022r.(Rozporządzenie Ministra Zdrowia zdnia12maja 2022r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii).

Zarazem -dnia 16 maja 2022r., stan epidemii został zmieniony na stan zagrożenia epidemicznego. Dnia zaś 1lipca2023r.,- stan zagrożenia epidemicznego został odwołany.

Adam Niedzielski był Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia w okresie od dnia 18 lipca 2019r., do dnia 26 sierpnia 2020r., zaś z kolei- był ministrem zdrowia w okresie od dnia 26 sierpnia 2020r., do dnia 10 sierpnia 2023r. Tak więc funkcję tę pełnił przez zdecydowaną większość wyżej wymienionego okresu epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego.

Bezsprzecznie na wszystko co się zatem wtedy działo -a był on ministrem zdrowia od 26.08.2020r., do10.08.2023r., (prawie DWALATA!!!), i co związane było z działaniami Ministra Zdrowia, jego rozporządzeniami ale i przecież z rozporządzeniami Rady Ministrów -mógł i miał on wpływ.

Jak również powszechnie wiadomo – doszło do wydawania wręcz notorycznie licznych rozporządzeń, jakie zawierały wprowadzanie na terenie całego Kraju licznych uregulowań, z których – między innymi SANPIED na terenie całej Polski – czynił użytek w sposób polegający na wręcz nie kontrolowanym, a nawet lawinowym, a wielokrotnie kilkukrotnym lub wielokrotnym nakładaniu na obywateli rozmaitych restrykcji, nakazów, zakazów, ograniczeń, kar, alei dopuszczał się SANEPID działań polegających na prowadzeniu rozmaitych kontroli, w konsekwencji tego – do ograniczania lub

wręcz wykluczania wolności obywatelskich w zakresie **wolności osobistych** ale i w zakresie realizowania **swobody działalności gospodarczej**.

Naruszenia przepisów tak rangi konstytucyjnej -co jest niezwykle istotne z uwagi na treść przepisów art. 8 ust 1 i ust 2 Konstytucji RP nakazujący stosowanie tego najwyższego w Polsce prawa wprost/bezpośrednio, ale i przepisów innych ustaw było wręcz naruszaniem rażącym, cię i kim i oczywistym, czemu wyraz dawały tak Sądy Powszechne (na przykład: postanowienie Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 02.04.2021r., w sprawie **II W 155/21**, w którego uzasadnieniu Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim przeprowadził wręcz wykład co do niekonstytucyjności i bezprawności tzw. Zakazów i nakazów oraz ograniczeń, których ostoją stały się takie SANEPIDY) jaki w licznych rozstrzygnięciach Sądów Administracyjnych (sygnatury tych bardzo licznych i niezwykle doniosłych rozstrzygnięć -także z punktu widzenia zasadności i konieczności złożenia niniejszego zawiadomienia - zawarto w dalszej części niniejszego zawiadomienia).

W niniejszym zawiadomieniu na szczególną uwagę zasługuje stanowisk o Sądzie Najwyższym, który w uchwale z dnia 26 kwietnia 2023 roku, sygnatura akt **III PZP6/22**, w punkcie 26 zaprezentował taką oto opinią wiążącą wszystkie sądy powszechne, w sprawie tak zwanej pandemii:

„Sąd Najwyższy zważył przy okazji, że pandemia COVID-19 stała się dla władz na całym świecie okazją do skokowego i drastycznego ograniczenia podstawowych praw i wolności obywatelskich, wprowadzanych chaotycznie, bezmyślnie i często bezprawnie pod pozorem ochrony zdrowia i życia. Władze godziły w wolność osobistą obywateli, wolność przemieszczania się, wolność gromadzenia się, wolność wykonywania działalności zawodowej, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo do edukacji, prawo do sądu, a także prawo do opieki zdrowotnej. Tylko niektóre z tych ograniczeń udało się - przy braku jakiegokolwiek kontroli konstytucyjności prawa sprawowanej przez sąd konstytucyjny –podważyć w toku postępowania przed sądami karnymi (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 5 maja 2021r., II KK106/21, LEX nr 3245216; z 27 maja 2021r., II KK49/21, LEX nr 3316878; z 23 września 2021r., II KK366/21, LEX nr 341765; z 7 grudnia 2021r., II KK342/21, LEX nr 3271454; z 30 marca 2022r., VKK74/22, LEX nr 3419046; z 10 czerwca 2021r., II KK56/21, LEX nr 3293177) i administracyjnymi (zob. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 września 2021 r., II GSK 602/21, LEX nr 3230490 i z 13 stycznia 2022 r., II GSK 2538/21, LEX nr 3328316; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 25 sierpnia 2021 r., III SA/Gd 86/21, LEX nr 3218315; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 listopada 2020 r., VIII SA/Wa 491/20, LEX nr 3103904; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z 21 grudnia 2021 r., II SA/Op 493/21, LEX nr 3308710). Jest również rzeczą powszechnie znaną, że ochrona zdrowia stanowiła w polskim procesie legislacyjnym pretekst dla bezrefleksyjnego uchwalania i wprowadzania (zwłaszcza w trybie tzw. wrzutek sejmowych lub w przygotowanych przez władze wykonawczą pakietach przepisów) takich rozwiązań, które w normalnych czasach nie znalazłyby poparcia racjonalnie myślących i działających parlamentarzystów; o parlamentarzystach respektujących Konstytucję RP nie wspominając. Tym samym w latach 2020-2021 doszło do bezprecedensowej kumulacji ingerencji ustawodawcy zwykłego oraz władzy wykonawczej sferę podstawowych praw i wolności obywateli. Skala tej ingerencji jest tak znaczna, że można mówić -co jest istotne z punktu widzenia stosowania konstytucyjnej ochrony praw i wolności obywatelskich – o „przekroczeniu pewnej masy krytycznej” negatywnych zmian w sferze wszelkich praw jednostki, nie tylko w zakresie prawa jednostki do sądu, o które to prawo chodzi w niniejszej sprawie. Nagromadzenie tych negatywnych zmian przy uwzględnieniu okoliczności ich wprowadzania oraz analizie towarzyszącego im uzasadnienia wpływa na optykę oceny zgodności wprowadzanych rozwiązań z krajowym porządkiem konstytucyjnym i rzutuje na ocenę zgodności z normami wyższego rzędu zmian wprowadzonych do postępowania sądowego, ponieważ nierzetelne procedury prowadzą pośrednio do unicestwienia innych praw i wolności. Dodatkowo ze zwiększoną ostrożnością należy podchodzić do uzasadnienia wprowadzanych rozwiązań potrzebą „ochrony zdrowia”.

Biorąc pod uwagę fakt, że z podatków opłacamy wynagrodzenia dla lekarzy, którzy często są zmuszeni do pracy w ciężkich warunkach, warto zastanowić się nad systemem refundacji leków. Istnieją przypadki, kiedy leki pochodzą od firm, które stosują praktyki wywierania presji finansowej zarówno na pracowników służby zdrowia, jak i na polityków. Tego rodzaju sytuacje rodzą poważne pytania na temat etyki ponoszenia podatków, które wspierają ten system.

Każdy obywatel przyczynia się do budżetu państwa w nadziei, że środki te zostaną wykorzystane w sposób przejrzysty i uczciwy. Kiedy jednak pojawiają się wątpliwości co do sposobu, w jaki te fundusze są wydawane, oraz jakie firmy korzystają na tym procesie, osoby płacące podatki mają prawo do krytycznego spojrzenia na cały system.

W związku z tym można zadać pytanie, czy utrzymywanie takiej struktury podatkowej jest zasadne, skoro może ona wspierać działania, które są sprzeczne z interesami społeczeństwa oraz etycznymi standardami w służbie zdrowia. Potrzebujemy transparentności oraz reform, które zapewnią, że podatki są wykorzystywane w sposób, który wspiera lepsze warunki pracy dla lekarzy oraz etyczne praktyki w przemyśle farmaceutycznym. Tylko wtedy można uzasadnić sens płacenia podatków oraz ich wpływ na zdrowie społeczeństwa.

Pytanie o zaprzestanie płacenia podatków, aby nie wspierać terroryzmu, jest skomplikowane i wymaga analizy z wielu perspektyw. W kontekście artykułów 115 oraz 165a Kodeksu Karnego, które dotyczą przestępstw związanych z terroryzmem, należy rozważyć kilka istotnych kwestii.

Po pierwsze, podatki są jednym z podstawowych narzędzi finansowania działalności państwa, w tym zabezpieczenia wewnętrznego i zewnętrznego, co obejmuje również przeciwdziałanie terroryzmowi. Pieniądze z podatków są przeznaczane na działalność służb ochrony, programy profilaktyczne oraz działania interwencyjne. Ich brak mógłby osłabić te instytucje i tym samym zwiększyć ryzyko działalności terrorystycznej.

Po drugie, rozważając moralność płacenia podatków, warto wskazać, że zaprzestanie wpłacania ich może prowadzić do jeszcze poważniejszych konsekwencji – osłabienia struktur demokratycznych i destabilizacji kraju. W takich sytuacjach to nie antagonistyczne podejście, ale budowanie odpowiedzialnych instytucji i współpracy z obywatelami jest kluczem do zmniejszenia zagrożenia terroryzmem.

Po trzecie, każdy obywatel ma możliwość wpływu na sposób, w jaki środki budżetowe są wykorzystywane, poprzez angażowanie się w procesy demokratyczne, np. udział w wyborach. Uświadamianie sobie roli podatków w finansowaniu działań przeciwko terroryzmowi może pobudzić obywateli do bardziej zaangażowanej postawy wobec władz.

Rozumiejąc, że pomimo trudnych dylematów etycznych i moralnych, zaprzestanie płacenia podatków nie jest rozwiązaniem, które przyniosłoby korzyści w walce z terroryzmem. Wspieranie odpowiednich struktur państwowych oraz ich kontrola przez obywateli może przyczynić się do skuteczniejszej walki z tym zjawiskiem.

W trosce o dobro wspólne oraz przyszłość Polski, wierzę, że wprowadzenie proponowanych zmian przyniesie korzyści zarówno dla obywateli, jak i dla całej polskiej społeczności.

Wszystkich obywateli apeluję o wsparcie niniejszej petycji oraz o aktywne zaangażowanie się w dyskusję na temat zdrowia publicznego i odpowiedzialności korporacji w Polsce.

INFORMACYJNIE

Dodatkowo zostanie skierowany wniosek do prokuratury o ściganie przedstawicieli firm Pfizer/BioNTech, którzy mogli z pełną świadomością terroryzować finansowo Polskich lekarzy i polityków.

Z wyrazami szacunku

WNIOSEK O UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI PUBLICZNEJ

Na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 oraz z 2020 r. poz. 695) proszę o udostępnienie informacji w następującym zakresie:

- 1) Czy jest możliwe wykozystanie Dekretu prezydenta (Dz.U.1939.102.1006) by zaprzestać opłacanie terroryzmu?
- 2) Czy należy zaprzestać płacenia podatków, by nie wspierać terroryzmu, zwłaszcza w kontekście artykułów 115 oraz 165a Kodeksu Karnego.

Jednocześnie, na podstawie art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, wnoszę o udostępnienie mi powyższych informacji w następujący sposób¹:

- ☐ udostępnienie dokumentów do przeglądania (i ewentualnie kopiowania) w urzędzie, w uzgodnionym terminie,
- ☐ przesłanie informacji pocztą elektroniczną na podany powyżej adres,
- ☐ przesłanie informacji w formie wydruku pocztą na podany powyżej adres,
- ☐ przesłanie informacji pocztą na podany powyżej adres w formie zapisu na²:
 - o płycie CD
 - o płycie DVD
- ☐ inny sposób:

W celu umożliwienia realizacji niniejszego wniosku wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zgodnie z ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1781).

04 październik 2024r.

.....
miejscowość i data

.....
podpis wnioskodawcy

PONIŻEJ WSKAZUJĘ I PRZYTACZAM:

- Dekret Prezydenta Władysława Radkiewicza z grudnia 1939 roku oraz
- linki do sygnalizowanych powyżej sygnatur i wprost do orzeczeń Polskich Sądów Administracyjnych.

¹ proszę zakreślić jedno właściwe pole krzyżykiem,

² proszę wybrać jeden z nośników przez zakreślenie właściwego pola krzyżykiem.

**Dekret Prezydenta Władysława Raczkiewicza z grudnia 1939 roku o nielegalności i nieważności
ustaw, rozporządzeń, załączników władz okupacyjnych na terenie Polski.**

Dz.U.1939.102.1006

Nieważność aktów prawnych władz okupacyjnych.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ z dnia 30 listopada 1939 r.

*o nieważności aktów prawnych władz okupacyjnych. **

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej stanowią, co następuje:

Art. 1. Wszelkie akty prawne i zarządzenia władz, okupujących terytorium Państwa Polskiego, jeżeli wykraczają poza granice tymczasowej administracji okupowanym terytorium, są, zgodnie z postanowieniami IV-ej Konwencji Haskiej z 1907 roku o prawach i zwyczajach wojny lądowej, nieważne i niebyłe.

Art. 2. (1) Wszelkie akty prawne i zarządzenia władz, okupujących terytorium Państwa Polskiego, dotyczące przenoszenia, obciążania, ścieśnienia lub ograniczenia pod jakąkolwiek inną nazwą prawa własności: Skarbu Państwa, związków komunalnych, przedsiębiorstw państwowych i komunalnych, instytucji publicznych oraz osób fizycznych i prawnych na rzecz obcych państw, obcych obywateli lub obcych osób prawnych oraz osiedlanie w nieruchomościach obywateli obcych państw pod jakimkolwiek tytułem prawnym, są nieważne i niebyłe.

(2) Nieważne i niebyłe są również akty prawne i zarządzenia władz, okupujących terytorium Państwa Polskiego, wymienione w ust. (1), gdy wynikają one ze stosowania eksterminacyjnej polityki narodowościowej.

Art. 3. (1) Nieważne i niebyłe są wszelkie akty prawne władz, okupujących terytorium Państwa Polskiego, dotyczące wprowadzenia sekwestru, zarządu przymusowego, lub wprowadzenia pod inną nazwą zmiany w sposobie zarządzenia i użytkowania mieniem osób fizycznych i prawnych prawa polskiego, jak również wszelkie akty prawne tychże władz, dotyczące zmiany w składzie władz spółek i personelu zarządzającego interesami osób fizycznych i prawnych.

(2) Jeżeli akty te działane zostały na nieprzymuszony wniosek obywateli polskich i w ich interesie, to nadanie takim aktom mocy prawnej nastąpi w trybie uznania ich przez władze polskie.

Art. 4. Nieważne i niebyłe są wszelkie akty prawne i zarządzenia dokonane przez władze, okupujące terytorium Państwa Polskiego, w stosunku do uprawnień i mienia obywateli polskich i polskich osób prawnych, znajdującego się poza granicami obszaru Polski.

Art. 5. Nieważne i niebyłe są wszelkie tytuły prawne, nabyte przez jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną do jakiegokolwiek mienia lub jakichkolwiek praw na zasadzie zarządzeń i aktów prawnych władz okupacyjnych, uznanych przez dekret niniejszy za nieważne. Również nieważne i niebyłe są wszelkie tytuły prawne, nabyte przez jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną do jakiegokolwiek mienia lub jakichkolwiek praw w drodze umów lub też wykorzystania przepisów przymusowych, o ile dotyczą przedmiotów i praw, wskazanych w artykułach poprzednich.

Art. 6. Akty zwykłego, ustanowionego przez władze okupacyjne, zarządu cudzym mieniem w czasie wojny w granicach koniecznej potrzeby i normalnej eksploatacji, prowadzonej na zasadach uczciwości i dobrej wiary, wymagać będą uznania przez władze polskie po zbadaniu sposobu wykonywania zarządu cudzym mieniem.

Art. 7. Nieważne i niebyłe są wszelkie akty prawne, działane przez obywateli polskich pod przymusem bezpośrednim lub pośrednim władz okupacyjnych. Akty te mogą być zgłaszane do rejestracji władzom polskim z umotywowanym zastrzeżeniem osób poszkodowanych. Każda osoba poszkodowana ma prawo wnieść do sądu skargę o uznanie tych aktów za nieważne.

Art. 8. Obywatel polski, który dobrowolnie będzie pomagał władzom okupacyjnym do wykonywania aktów, wskazanych w artykułach 1-5, podlegnie karze do 10 lat więzienia oraz grzywnie lub konfiskacie całego mienia.

Art. 9. Przepisy niniejszego dekretu stosują się do już wydanych aktów prawnych i zarządzeń władz okupacyjnych, jak również do wszelkich, sprzecznych z postanowieniami niniejszego dekretu, aktów prawnych i zarządzeń tychże władz, które zostaną wydane po wejściu w życie niniejszego dekretu.

Art. 10. Dekret niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Art. 11. Wykonanie dekretu powierza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym Ministrom.

** Podpis końcowy zmieniony przez obwieszczenie z dnia 6 marca 1940 r. w sprawie sprostowania omyłki (Dz.U.40.6.16). Zmiany nie zostały naniesione na tekst.*

PRZYKŁADOWY WYKAZ ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH:

1. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/81AAACBECEIISA/Sz839/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara pieniężna, lokal gastronomiczny, prawomocny;
2. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/9B4C7856CFIISA/Sz384/22> -Wyrok WSA w Szczecinie, 10.000 zł za nie zastosowanie się do zakazu imprez, spotkań zebrań niezależnie od ich rodzaju, poprzez udział w imprezie towarzyskiej, która odbyła się w dniu 3 kwietnia 2020 r. w mieszkaniu prywatnym;
3. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/481CAOB6F6IISA/Sz781/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara, prawomocny;
4. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/FC3551C238IISA/Sz366/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara, prawomocny;
5. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/FEE96DB217IISA/Sz368/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara, kwiaciarnia, lodowisko, prawomocny;
6. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/77991CF9FDIISA/Sz446/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara, klub taneczny, Strajku Przedsiębiorców, prawomocny;
7. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/6148026BA6IISA/Sz622/20> -Wyrok WSA w Szczecinie, 5000zł, zakaz przemieszczania się z domu do kuzynki, prawomocny;
8. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/7FAA8A5750IISA/Sz765/20> -Wyrok WSA w Szczecinie, barz alkoholem, kara, prawomocny;
9. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/A3C21F64F5 II SAB/Sz 52/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, PIS Szczecin, rażące naruszenie praw a nieujawnienie informacji publicznej, odszkodowanie i koszty;
10. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/959163C180IISA/Sz658/20> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara za złamanie kwarantanny, prawomocny;
11. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/12CD6997A3IISA/Sz625/20> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara za złamanie kwarantanny, prawomocny;
12. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/D89F09452EIISA/Sz789/21> -Wyrok WSA w Szczecinie, kara, lokal gastronomiczny, prawomocny;

oraz linki do wyroków o nielegalnych kwarantannach:

1. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/9BEE29C9D4IISA/Sz517/22> -Postanowienie WSA w Szczecinie z 15.07.2022;
2. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/B38DD9DFOFIISA/Sz522/22> -Postanowienie WSA w Szczecinie z 15.07.2022;
3. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/CC096CA547IISA/Sz524/22> -Postanowienie WSA w Szczecinie z 13.07.2022.

Z poważaniem

Z wyrazami szacunku